

Parohia Mărtișor
Foaie de duminică
Anul IV nr. 44 (199)
08 Noiembrie 2015
Duminica a 24-a după Rusalii
(Învierea fiicei lui Iair)

www.parohiamartisor.ro

2015 – Anul omagial al misiunii în parohie și mănăstire

„Si iată a venit un bărbat, al cărui nume era Iair și care era mai-marele sinagogii. Și căzând la picioarele lui Iisus, Îl ruga să intre în casa Lui, Căci avea numai o fiică, ca de doisprezece ani, și ea era pe moarte. Și, pe când se ducea El, mulțimile Îl împresurau. Și o femeie, care de doisprezece ani avea scurgere de sânge și cheltuisese cu doctorii toată averea ei, și de nici unul nu putuse să fie vindecată, Apropiindu-se pe la spate, s-a atins de poala hainei Lui și îndată s-a oprit curgerea sângelui ei. Și a zis Iisus: Cine este cel ce s-a atins de Mine? Dar toți tăgăduind, Petru și ceilalți care erau cu El, au zis: Învățătorule, mulțimile Te îmbulzesc și Te strâmtorează și Tu zici: Cine este cel ce s-a atins de mine? Iar Iisus a zis: **S-a atins de Mine cineva. Căci am simțit o putere care a ieșit din Mine.** Și, femeia, văzându-se vădită, a venit tremurând și, căzând înaintea Lui, a spus de față cu tot poporul din ce cauză s-a atins de El și cum s-a tămăduit îndată. Iar El i-a zis: **Îndrăznește, fiică, credința ta te-a mântuit.** Mergi în pace. Și încă vorbind El, a venit cineva de la mai-marele sinagogii, zicând: A murit fiica ta. Nu mai supăra pe Învățătorul. Dar Iisus, auzind, i-a răspuns: **Nu te teme; crede numai și se va izbăvi.** Și venind în casă n-a lăsat pe nimeni să intre cu El, decât numai pe Petru și pe Ioan și pe Iacov și pe tatăl copilei și pe mamă. Și toți plângeau și se tânguiau pentru ea. Iar El a zis: Nu plângeți; **n-a murit, ci doarme.** Și râdeau de El, știind că a murit. Iar El, scoțând pe toți afară și apucând-o de mână, a strigat, zicând: **Copilă, scoală-te! Si duhul ei s-a întors și a înviat îndată; și a poruncit El să i se dea să mănânce.** Și au rămas uimiți părinții ei. Iar El le-a poruncit să nu spună nimănui ce s-a întâmplat.” **(Luca 8, 41-56)**

Călător, dar nu în grabă, pe acest pământ Hristos. (Numai noi oamenii vrem să fim - dacă se poate - veșnici pe acest pământ). Din oraș în oraș, din sat în sat, din casă-n casă... însă în tot acest pelerinaj nu face altceva decât să predice iubirea lui Dumnezeu, să mângâie durerea, să vindece bolnavii, să învie pe cei morți sufletește sau trupește.

Mai mult sau mai puțin cu toții am văzut lucrarea Mântuitorului pe acest pământ, dar **cel mai important lucru pentru El este poziția noastră, felul în care noi percepem lucrurile.** Se spune în psihologie că omul vede (are ochi) doar pentru ce-l interesează! Dacă nu mă interesează ceva, nu-l văd. Și cred că este adevărată această afirmație, pentru că **dacă într-adevăr am vrea să-L vedem pe Hristos, L-am putea vedea și fără să facă minuni în viața noastră.**

Ceea ce pe mine mă frământă în legătură cu minunea de astăzi, este faptul că **pe fiica lui Iair a înviat-o Mântuitorul la rugămintea tatălui ei,** iar noi adesea auzim de faptul că unii părinți și-au pierdut copilul. Oare nu-l putea învia și pe-al lor?... Îmi plânge sufletul la astfel de evenimente triste, însă nu pot eu răspunde în locul lui Dumnezeu! Dar pot să vă întreb ceva: **“Scrie undeva în Biblie că vom fi veșnici pe acest pământ?...”** Rămâne o taină ce se desăvârșește în credință, de ce acceptă că o mamă sau un tată să treacă prin această suferință.

Învierea fiicei lui Iair, de astăzi, este dovada că în Hristos și numai Hristos, este viața! Iair era mai-marele sinagogii, este unul dintre cei care învățau legea Vechiului Testament pe popor, dar acum se afla într-o încercare grea și vrea să salveze viața copilului. Este reprezentantul legii, dar legea nu dă viață. Prin această minune ne spune Hristos: **“Eu sunt Calea, Adevărul și Viața. Plinirea legii se află în Iubire, viața este rodul credinței și răspunsul rugăciunii. Legea pe care o ții cu atâta îndârjire nu te izbăvește de moarte, nu duce la viață, ci este lipsită de dragoste și astfel nu poate învia omul. Dar acum Eu sunt cu tine și îți dau viața din Viața Mea!”** Lui îi spune Hristos: **“Nu te teme, ci crede...”** și astfel îi răspunde rugăciunii pentru că **“Precum tămăia împropătează viața unui cărbune, tot astfel rugăciunea împropătează nădejdea inimii”** (Goethe).

Și un gând ce nu-mi dă pace în ultimul timp: **“văzător cu duhul”** nu este darul prin care unii Părinți (sau chiar și creștini) pot vedea viitorul său cele ascunse ale omului, cel ce-ți poate descoperi lucruri pe care tu nu le știai, ci a fi **“văzător cu duhul” înseamnă a-ți ține ochii deschiși spre a vedea greșelile altora în ceea ce privește modul în care trăiesc, și a le folosi ca să-ți îndrepti viața spre folosul tău, nu al lui.** Înseamnă a conlucra cu Harul lui Dumnezeu spre a învăța din orice și oricând, ce-mi este de folos spre a nu mă pierde în viața aceasta. Dacă fratele nu a înțeles mesajul încercării prin care trece, **eu cu ajutorul Harului văd și mă îndrept pe mine fără să mă smintesc de fratele.** Și credeți-mă, este cea mai mare binecuvântare pe care o poți avea în negura acestei vieți.

“Icoana morții nu înspăimântă pe cel înțelept și nu este socotită ca sfârșit de cel credincios. Pe cel dintâi îl împinge din nou spre viață și-l îndeamnă la lucru, pe cel de-al doilea îl întărește în nădejdea într-o soartă mai bună. Pentru amândoi moartea este viață...” (Goethe).

Părintele întotdeauna caută și reușește să-și salveze copilul, pe părinte însă cine-l salvează?

Arhim. Siluan Vișan – www.crestinortodox.ro

Așa cum Domnul Hristos a înviat pe Lazăr, cum a înviat pe tânărul din Nain și pe tânăra fiică a lui Iair, tot așa va face El prin puterea Lui să ni se realcătuiească trupurile la învierea cea de apoi și vom fi vii și cu sufletul și cu trupul – cu sufletul care nu moare și cu trupul care moare, se descompune și se recompune. Dacă nu avem credința aceasta, să știți că nu avem destulă credință. Dacă avem credința aceasta suntem fericiți și în viață și în moarte. Amin!

Din “Credința lucrătoare prin iubire – Predici la duminicile de peste an”, Arhim. Teofil Pârâian

8 noiembrie - Sfinții Arhangheli sunt în număr de șapte: Mihail, Gavriil, Rafail, Salatiil, Uriil, Gudiil și Varahil și sunt pomeniți în cartea Apocalipsei ca fiind cele șapte duhuri care stau în fața Tronului lui Dumnezeu (cf. Apocalipsa 8, 2).

Numărul locuitorilor, raportat la numărul de spitale, în 2014:

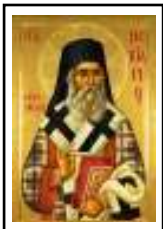
Statele Unite ale Americii: 1 spital la aproximativ 56.000 de locuitori și 62 de lăcașuri de cult

Suedia: 1 spital la aproximativ 106.000 de locuitori și 41 lăcașuri de cult

România: 1 spital la aproximativ 43.000 de locuitori și 40 lăcașuri de cult.

Bugetul Ministerului Sănătății din România în 2015 este 6,8 MILIARDE de lei, iar bugetul tuturor cultelor, în aceeași perioadă este 320 de milioane de lei.

www.activenews.ro / 02.11.2015

9 noiembrie – Sf. Ierarh Nectarie de la Eghina (1846-1920) “Anastase, copilul care i-a scris lui Dumnezeu”

Anastase, după numele sau de mirean, s-a născut în anul 1846, în localitatea Silivria, din Tracia, în apropiere de Constantinopol. Părinții săi, oameni simpli, i-au oferit acestuia o educație creștinească deosebită, iar mai apoi, după câțiva ani de școală, l-au trimis în cetatea împărătească, spre a studia teologia și scrierile Sfinților Părinți.

Ajuns în Constantinopol, copilul se străduia din greu să își procure cele de trebuință, precum hainele și mâncarea de peste zi. Temistocle, un om tare evlavios, avea o prăvălie cu tablouri și rame chiar peste drum de cămăruță unde locuia Anastasis.

Dintre toți copiii din cartier, negustorul îl îndrăgea în chip deosebit pe Anastase. Într-o iarnă, în zori de zi, copilul a ieșit din casă și a pornit degrabă către poștă, să ducă niște scrisori. Văzându-l slab îmbrăcat și fiindu-i milă de el, negustorul i-a cerut să-i dea lui scrisorile, să le ducă, și să se întoarcă în casă. Uitându-se printre scrisori, bătrânul a găsit una pe care scria: "Către Domnul nostru Iisus Hristos, în Cer." Bucurându-se de curățenia copilului, a deschis scrisoarea și a citit următoarele: "**Hristoase al meu, hainele mi s-au rupt, pantofii mi s-au stricat și mi-e frig. Din ce-mi da stăpânul, nu-mi ajunge nici de mâncare. N-am reușit să trimit aproape nimic mamei mele, care este săracă. Ce să mă fac acum? Cum ies eu din iarnă, Doamne? Ajută-mă! Mă închin Ție. Robul Țău, Anastasis.**" Atunci, Temistocle a rânduit că băiatul să primească toate cele de trebuință, în taină, spre slava lui Dumnezeu. La vârsta de douăzeci de ani, Anastase se stabilește în insula Hios, unde, mai apoi, îmbrățișează viața monahală, în Mănăstirea Nea Moni. Este tonsur în monahism în ziua de 7 noiembrie 1876, fiind numit Lazăr. Mai apoi, când este rânduit schimnic, primește numele Nectarie, pe care îl poartă până la sfârșitul vieții.

Sf. Nectarie a rămas în inimile creștinilor ca unul dintre marii eroi care au dus crucea suferinței. Prigonit ca episcop de către alți slujitori ai altarului, el a rămas cu aceeași inimă tânără, cu aceeași inimă plină de nădejde în Dumnezeu: suferințele nu l-au ocolit până la sfârșitul vieții. Însă, cu răbdare le-a biruit pe toate. Și mucenicia nesângeroasă a suferinței l-a transformat într-un stâlp al Bisericii, l-a transformat într-un prieten și într-un ajutor al tuturor credincioșilor care poartă crucea suferinței.

Fie ca rugăciunile preablândului nostru Părinte Sfânt făcător de minuni Nectarie, să acopere Biserica, poporul nostru și toată lumea. Amin.

11 noiembrie - Sf. M. Mc. Mina (285 – 309)

Potrivit tradiției, trupul sfântului a fost luat de sora sa, și împreună cu câțiva soldați l-au dus la Alexandria pentru a fi pus într-o biserică. În momentul în care persecuția împotriva creștinilor a încetat, un înger i s-a arătat Patriarhului Atanasie al Alexandriei, spunându-i să ia trupul Sfântului Mina și să-l ducă în Deșertul de Vest. La câțiva kilometri de Alexandria, la marginea Lacului Mariut, cămila care ducea trupul sfântului, nu a mai vrut să se miște, chiar dacă a fost forțată de creștini să meargă mai departe. Au interpretat acest lucru ca pe un semn de la Dumnezeu și au îngropat trupului Sf. Mina în acel loc.

Multă vreme nu s-a știut nimic de trupul Sfântului Mina, până când locul în care a fost înmormântat a dăruit vindecare în mod miraculos unui păstor și turmei sale bolnave. Orașul a fost distrus de arabi la mijlocul secolului al VII-lea. În prezent, la aproximativ 1 km distanță de orașul Sf. Mina, patriarhul copt, Chiril al VI-lea al Alexandriei, a ridicat o mănăstire în care se află spre închinare moaștele Sfântului Mina.

Începând din anul 1874, biserica "Sf. Mucenic Mina" din București păstrează fragmente din moaștele Sfântului Mina. Ele au fost aduse de la Mănăstirea "Sfântul Mina" din Egipt și puse într-o raclă executată în anul 1941, cu sprijinul arhierelui Veniamin Pocitan. www.stantul-mina.ro

12 noiembrie – Sf. Ioan cel Milostiv - La începutul păstoriei sale a chemat pe iconomii bisericii și le-a poruncit, zicând: "**Să umblați prin toată cetatea și să-mi scrieți pe domnii mei**". Iar iconomii l-au întrebat: "Care sunt domnii tăi, stăpâne?" Răspuns-a patriarhul: "**Cei pe care voi îi numiți săraci și nevoiași, aceia sunt domnii mei; pentru că ei pot să mă ducă la locașurile cele veșnice și să-mi dea tot felul de ajutor spre mântuire**". Deci au mers iconomii și au scris pe toți săracii pe care i-au aflat prin ulițe și prin bolnițe în număr de șapte mii și cinci sute. Tuturor acestora, Sf. Ioan le-a rânduit ca să li se dea din averea bisericilor câte un meric pe fiecare zi, pentru hrană. <http://paginiortodoxe.tripod.com>

13 noiembrie - Sf. Ioan Gură de Aur (347 – 407)

"Pe când mândria este moartea virtuților și viața păcatelor, smerenia este moartea păcatelor și viața virtuților."

Programul săptămânii 8 noiembrie – 15 noiembrie 2015

Ziua	ORA	Slujbe
Duminică	8 Noiembrie	8 - 12 - Sf. Liturghie (Sf. Arhangheli) și parastasul ctitorilor – Pr. Ticu
Luni	9 Noiembrie	17 - 18 - Acatistul Sf. Arhangheli – Pr. Ticu
Marti	10 Noiembrie	- Program administrativ (zi liberă)
Miercuri	11 Noiembrie	9 - 10 - Sfințirea mică a apei – Pr. Ticu
Joi	12 Noiembrie	
Vineri	13 Noiembrie	9 – 11 - Taina Sf. Maslu
Vineri	13 Noiembrie	17 – 18 - Slujba acatistului – Pr. Ticu
Sâmbătă	14 Noiembrie	8 – 11 - Sf. Liturghie și pomenirea celor adormiți – Pr. Ticu
Sâmbătă	14 Noiembrie	17 – 19 - Vecernia duminicii a 25-a după Rusalii – Pr. Dragoș
Duminică	15 Noiembrie	8 - 12 - Sf. Liturghie (Samarineanul milostiv) – Pr. Dragoș
Duminică	15 Noiembrie	17 – 18 - Paraclisul Maicii Domnului – Pr. Dragoș